

تر حکومت طالبانو ته ترجیح ور کولو

د کرسچین ساینس مانیټور ورځپاڼه د اکتوبر پر ۱۵ لیکي: ځینې افغانان ترجیح ور کوي چې د طالبانو تر ولکې لاندې ژوند وکړي. د لولګر په ولایت کې ځایي خلک د ځینو غلو او دارمارانو څخه ډېر په عذاب وه. د کلي خلک لمړی حکومت ورغلل او د غلو ختمول او رالیسارول یې ترې وغوښتل. خو حکومت غوړونه کاڼه واچول، او غلو ازادانه تګ راتګ کاوه. لدې څخه وروسته، کلیوال طالبانو ته ورغلل. سمدستي، طالبانو غله ونیول، مخونه یې ور تور کړل، په بازار کې یې وگرځول، او خبرداری یې ورکړ چې که چیرې بیا ونیول سي سمدستي به یې لاسونه غوڅ کړي. د هغه وخت راهیسې، بیا غله دې سیمې ته ندې راغلي.

د کابل شاوخوا ولسوالیو او ولایتونو کې، مرکزي حکومت یا خو بېخي سته نه، او یا ورو- ورو ورکېږي. په عوض کې، د طالبان جابره مګر موثره حکومت ټینګېږي، او د ځایي خلکو ملاتړ تر لاسه کوي.

د کرسچین ساینس مانیټور اخبار اضافه کوي: د کرزي په حکومت کې بېساری اداري فساد او بدې، په پېڅر جنایات، او د بیکارانو زیاتېدونکي لښکري د طالبانو د تقويې لپاره ښه فرصت برابر کړی دی. دغه راز، کابل ته څېرمه د طالبانو قوت او عروج دابنيې چې حکومت کنټرول له لاسه ورکړی دی.

افغان مبصر او مورخ، حبیب الله رفیع، وايي: که څه هم طالبان کابل په زور نه سي نیولای، ځکه دلته خارجي قوه پرته ده، خو حکومت ددې توان نلري چې د ښار څخه بهر د هغوی د فعالیت او تګ راتګ مخه ونیسي.

ځایي خلک وايي: په لولګر کې په هره کورنۍ کې یوه طالب سته. هغوی د ورځې په خپلو پټیو کې په کارونو بوخت وي، خو د شپې توپک په لاس د طالبانو په صفوفو کې جنگېږي. د لولګر څلور ولسوالۍ د طالبانو په ولکه کې دي. هلته، طالبان د ورځې ازادانه ګرځي او حکومت له ډاره ور تلای نه سي. په غزني کې، له ۱۸ ولسوالیو څخه ۱۳ ولسوالۍ د طالبانو په پوره کنټرول کې دي. دغه راز، د وردگو په ولایت کې، له ۸ ولسوالیو څخه ۶ د طالبانو تر ولکې لاندې دي. پدې سیمو کې، طالبان خپل قاضیان، ولسوالان، او پولیس لري. ځایي خلک وايي: طالبان د شریعت په اساس فیصلي کوي. کارونه ډېر ژر خلاصوي.

پدې سیمو کې، طالبان د مکتبونو نصاب تعلیمي هم څاري. هغوی غواړي چې په مکتبونو کې اسلامی شریعت تدریس سي. مګر د طالبانو په سیمو کې اکثره مکتوبه ترلي دي. په غزني کې، له ۱۱۰۰ مکتبونو څخه فقط ۱۰۰ فعاله دي، او د نجونو مکتب خو هډو سته نه. که څه هم، پدې سیمو کې تیلویزیون، موسیقي او د ښادۍ محفلونه نسته، خو لږ ترلږه امنیت او عدالت سته.

د نیویارک ټایمز ورځپاڼه د اکتوبر پر ۱۵ لیکي: د افغانستان د دفاع وزیر، عبدالرحیم وردک، وايي په عراق کې د امریکا پوځي بریالیتوبونو د القاعدې باتجربه جنګیالي ډېته اړ ایستلي دي چې افغانستان ته مخه کړي. هغه په یوه

مطبوعاتې کانفرانس کې وويل همدې بهير په افغانستان کې د امنيت وضع لا خرابه کړې ده. هغه زياته کړه چې همدا خارجي جنگيالي تر پخوا بڼه وسلې او جنگي مهارتونه لري، بهتره روزنه يې ليدلې ده، او بڼه منظم دي. په افغانستان کې، امريکايي قومندانان وايي: هغه خارجي جنگيالي چې په افغانستان کې فعاليت کوي پاکستاني، عرب، چچين، او د مرکزي اسيا د نورو هېوادونو افراطيان دي. مگر د ياغيانو مطلق اکثريت خپله افغانان دي. د فابننشل ټايمز ورځپاڼه د اکتوبر پر ۱۳ ليکي: څه د پاسه دوو سوو طالبانو غوښتل چې د لښکرگاه ښار ونيسي. هغوی له څلورو خواوو څخه د لښکرگاه پر ښار حمله وکړه. پدې جنگ کې وروسته له درنو بمباريو او جگړو څخه قريب ۶۰ تنه طالبان مړه او ۳۰ تنه نور ټپيان سول. په لښکرگاه کې، د مرستنديو موسساتو کارکونکي وايي ياغيانو د گورنر د کور په شمول پر نورو دولتي ودانيو باندي راکتونه او وروول. مگر د هلمند والي، گلاب منگل، دا خبره ردوي او وايي ياغيانو فقط غوښتل چې د بين المللي مطبوعاتو توجه جلبه کړي. هغه زياته کړه اکثره ياغيان له پاکستان څخه ور اوښتي وه. امنيتي څارونکي وايي پر لښکر گاه باندي د حکومت کنټرول ډېر کمزوری دی، او د شپې لخوا اکثره سيمي د ياغيانو تر ولکې لاندي وي. دغه راز، ويل کېږي چې د هلمند د پخواني والي، شير محمد اخوندزاده، پلويان هم پدې اخ و ډب کې برخه لري. شير محمد اخوندزاده په هلمند کې زيات نفوذ لري او ښاغلی کرزی غواړي چې هغه يو ځل بيا د هلمند گورنر سي.

پای